

constat, festum patroni diœcesis in locis, in quibus alius loci patronus habetur, non esse festivandum de præcepto in populo; quinimo in dec. 12 Nov. 1831 (1) decernitur, civitates et oppida, quæ habent patronum principalem, non posse continuare celebrationem protectoris principalis diœcesis cum obligatione utriusque præcepti ex consuetudine. Si ergo patronus diœcesis in locis, ubi peculiaris loci patronus colitur, in propria die festivitatem in populo de jure non habeat; nec habet in casu solemnitate in dominica, quia indultum pro reductione festorum quoad festa de præcepto tantum disponit. Ubi autem proprius loci patronus non habetur, ibi festum patroni diœcesis *ex rubricarum præscripto* cum præcepto in populo est celebrandum (2): adeoque in casu solemnitas in dominicam est transferenda, nisi habeatur consuetudo non festivandi patronum diœcesis in populo, ut in archidiœcesi Mechliniensi, quando, cum præceptum in propria die vel non extiterit, vel abrogatum sit (3), nec solemnitas in dominica celebrari potest.

2º Intelligitur tantum unus ex principalioribus patronis, si plures habeantur, quia juxta constitutionem Urbani VIII unus tantum ex principalioribus patronis cum præcepto in populo celebrari debet et potest (4).

3º Intelligitur tantum patronus seu titulus loci, cujus feriatio per indultum pro reductione festorum in die propria abrogata est: ita ut, si patronus seu titulus sit ascensio Domini, nativitas Domini, assumptio B. M. V. aut omnes sancti, solemnitas in dominicam transferri nec possit nec debeat; quia dispositio translationis solemnitatis in dominicam tantum respicit festa abrogata, et, cum dicta quatuor festa manserint de præcepto, in die propria celebrari possunt et debent.

(1) N. 4520-4669, 41, et 30 Martii 1878, n. 5723.

(2) Breve Pii VII, 15 Oct. 1818, n. 4402-4552, pro utriusque Siciliae regno; S. R. C. 5 Mart. 1825, n. 4461-4611, 1; 12 Aug. 1854, n. 5207.

(3) S. R. C. 20 Sept. 1806, n. 4351-4501, 2, et 12 Sept. 1840, n. 4763-4910, dub 5, 1.

(4) Idibus Sept. 1642, n. 1264-1411, pro observatione festorum § 2. Ita etiam breve Clementis XIV, 22 Jun. 1771, Syn. Belg. tom. 2, p. 507.

4º Per patronum diœcesis, ut ex dictis patet, intelligitur ille, qui seposito indulto prædicto 9 Ap. 1802 sub utroque præcepto audiendi missam et abstinendi ab operibus servilibus celebrari deberet (1).

5º Per patronum parœciæ intelligitur patronus seu titulus loci, scilicet civitatis, oppidi aut pagi, legitime electus juxta decretum Urbani VIII (2) vel alias ab immemorabili tempore, seu ante hoc decretum Urbani VIII introductus atque receptus, qui cum feriatione ex constitutione ejusdem Urbani VIII (3) celebrandus erat, atque in brevi Clementis XIV (4) sub utroque præcepto servatus fuit. quique proinde ante indultum 9 Ap. 1802 sub utroque præcepto in populo celebrandus erat.

6º Non autem intelligitur patronus seu titularis ecclesiæ parochialis, seu ut vulgo dicitur patronus parochiæ, quamvis etiam cum præcepto in populo ante reductionem festorum celebraretur, nisi simul sit patronus civitatis, oppidi aut pagi, legitime constitutus, quia ille quidem alicubi ex devotione, sed numquam saltem post constitutionem Urbani VIII 1642 de præcepto in populo celebrari debuit (5). Dictum est, *quamvis cum præcepto in populo ante reductionem festorum celebraretur*, quia, licet plura festa, ut 12 apostolorum, s. Laurentii etc. juxta constitutionem Urbani 1642 forent de præcepto, feriatio tamen non competeat iis festis sanctorum, quatenus erant patroni, sed ex præcepto pro universali Ecclesia: adeoque dispositio translationis solemnitatis patroni in dominicam, quæ tantum disponit de sanctis, quatenus feriatio iis ut patronis competit, non extenditur ad patronos ecclesiæ seu parochiæ, quamvis ante reductionem festorum cum feriatione ex præcepto universalis Ecclesiæ colorentur, nisi simul sint patroni civitatis, oppidi aut pagi.

(1) S. R. C. 3 Mart. 1866, n. 5360; 9 Feb. 1867, n. 5372.

(2) 23 Mart. 1630, n. 705-852.

(3) 1642, n. 1264-1411.

(4) 22 Junii 1771, pro ditionibus Austriacis. Synod. Belg. tom. 2, p. 507.

(5) S. R. C. 14 Feb. 1705, n. 3561-3710, 4, et 28 Aug. 1706, n. 3600-3749, 4.

7° Neque etiam comprehenditur patronus quicumque sive parochiæ, sive civitatis, oppidi aut pagi, qui ut talis ab immemorabili tempore ante 1630 non est receptus, neque electus juxta constitutionem Urbani VIII 23 Mart. 1630 a clero, populo etc. illius loci cum approbatione Episcopi etc. (1).

Ratio horum omnium est, quia sicut indultum pro reductione festorum tantum festa de præcepto in populo respicit, sic etiam dispositio translationis solemnitate in dominicam; neque hoc indultum nova privilegia vult concedere aut obligationes imponere; sed tantum disponit, ut hæc quatuor festa, quæ propter abrogationem in propriis diebus a populo non amplius celebrarentur, cum solemnitate in dominicam transferrentur, in qua a populo debite colerentur: si autem festa antea non præcepta vi dispositionis hujus indulti, cum solemnitate in dominica hoc tempore celebranda forent, indultum his festis nova privilegia concederet, novamque obligationem adderet, festa scilicet de præcepto proponendo, qualia nec sunt, nec umquam fuerunt; quod dici non debet, nec potest. Ita ut indultum reductionis festorum non respiciat festa devotionis, seu non præcepta, quæ servare vel non cuique semper liberum fuit; et similiter dispositio translationis solemnitate in dominicam spectet tantum ad festa de præcepto in populo.

8° Non intelligitur patronus regni aut provinciæ, ut s. Joseph in Belgio, qui licet sit celebrandus sub ritu dup. 1 cl. et etiam cum octava, si non obstaret tempus quadragesimale, et juxta constitutionem Urbani VIII 1642, quatenus patronus, sit de præcepto: in toto tamen territorio reipublicæ Gallicanæ colendus est sine translatione solemnitate in dominicam; ejusque festum habendum est non ut translatum, sed ut abrogatum, etiam in locis, in quibus ante indultum pro reductione festorum adhuc erat de præcepto: quia in indulto, ubi disponitur solemnitate patronorum esse transferendam in dominicam, non fit mentio patroni regni aut provinciæ, sed tantum diocesis et paræciæ. Præterea festum patroni regni et provinciæ per citatum breve

(1) S. R. C. 15 Sept. 1742, n. 3982-4131, 1. Vid. tom. 3, n. 120.

Clementis XIV 22 Junii 1771, in ditionibus Austriacis abrogatum fuit, cum ibidem statuatur præceptum festivitatis tantum designandum esse in festo patroni civitatis, oppidi vel pagi, et festa aliorum patronorum quoad obligationem præcepti in populo abrogentur.

An in locis, in quibus loci patronus non habetur, patronus seu titularis ecclesiæ parochialis, vel etiam cujusque ecclesiæ parochialis in sua respectiva ecclesia, est celebrandus cum solemnitate in dominica?

R. Negative, quia, cum patronus seu titularis ecclesiæ parochialis non esset de præcepto ante indultum 9 Ap. 1802, ut clare patet ex constitutione Urbani VIII 1642, et brevi Clementis XIV 22 Junii 1771, nec jam habet solemnitate in dominica. Neque hic dici potest, quemlibet locum, qui integram constituit communitatem, vel habere proprium patronum loci, vel ejus defectu patronum ecclesiæ tanquam talem celebrandum esse: nam quamvis quilibet locus convenienter patronum habeat, non tamen necessario, ita ut fieri possit, ut locus proprio et peculiari patrono careat; vel licet aliquis sanctus dicatur esse patronus, hic tamen non sit legitime constitutus, ita ut de eo nihil in missa et officio fieri possit et debeat. Id clare patet ex constitutione Urbani VIII 1642, quæ festivitatem patronorum præcipit « ubi hos patronos nos haberi et venerari contigerit. » Præterea si in quolibet loco carente proprio patrono, aliquis ut talis celebrandus foret, non esset patronus ecclesiæ parochialis, sed patronus diocesis ex rubricarum præscripto, ut supra dictum est. Neque hic obstare debet, quod in indulto dicatur patronus *cujuslibet paræciæ*; non enim attendendum est, quid termini abstractim et in se significant, sed quid indultum per terminos significare voluerit.

297. In quam dominicam solemnitas præfatorum quatuor festorum transferenda est?

R. 1. In dominicam proxime subsequentem juxta declarationem Cardinalis Legati supra citatam (1), nisi ipsum festum

(1) S. R. C. 17 Jul. 1830, n. 4509-4658, 1.

occurrat in dominica, ut mox dicetur ad 2, aut dominica proxime subsequens vel festum in eadem occurrens impediatur, ut infra dicetur ad 3, 4 et 5.

Si Dominica proxime subsequens sit impedita, transferenda est in alteram dominicam proxime sequentem; quæ si etiam sit impedita, adhuc in aliam, seu in primam similiter non impeditam (1). In nullo autem casu, sine speciali indulto, solemnitas in dominicam antecedentem anticipari potest, quia obstant declaratio Cardinalis Legati et decreta citata.

In Dominicam proxime subsequentem solemnitas etiam transferenda est in casu, quo festum patroni in propria die impeditur, et transferri debet licet ultra dominicam, tum quia hic casus in declaratione Cardinalis Legati non excipitur, tum quia in translatione solemnitatis magis attendenda est feriatio olim festo annexa, quæ numquam transferebatur, quamvis festum transferendum foret, ut dictum est n. 280.

R. 2. Si festum epiphaniæ, ss. Petri et Pauli, aut patroni in dominica occurrat, in eadem solemnitas etiam fieri debet. In hoc casu Missa solemniss ss. Petri et Pauli atque patroni in omnibus ecclesiis non more votivo, sed more festivo cum commemoratione dominicæ ejusque evangelio in fine missæ est celebranda (2). Si in hoc casu festum patroni transferri debeat, non tamen transferenda est ejus solemnitas a dominica, in qua occurrit, sed tunc in hac una missa solemniss more votivo ut alias cantari potest et debet, licet etiam anniversarium dedicationis occurrat (3), exceptis dominicis prima adventus, prima quadragesimæ, palmarum, paschatis et pentecostes, die nativitatis Domini, epiphaniæ, et ascensionis juxtas rubricas generales missalis tit. VI, item exceptis dominicis infra octavas epiphaniæ et Corporis Christi ob horum festorum solemnitates. Si festum patroni in his dominicis seu diebus de præcepto occurrat; tunc si sit dominica prima adventus aut quadragesimæ, oratio patroni pro ejusdem

(1) S. R. C. 23 Maji 1835, n. 4597-4746, 14, q. 9.

(2) S. R. C. 23 Maji 1835, n. 4597-4746, 14, q. 1.

(3) S. R. C. 21 Jul. 1835, n. 5215, 1.

solemnitate principali orationi missæ solemniss dominicæ sub una conclusione additur, ut infra resp. 4 in simili casu dicetur: si autem sint dominicæ palmarum, paschalis, pentecostes, dies nativitatis Domini, epiphaniæ, ascensionis, aut solemnitates epiphaniæ vel Corporis Christi; in his diebus neque missa votiva neque patroni commemoratio in missa permittitur; patroni tamen solemnitas in aliam dominicam transferenda non videtur, indultum enim pro reductione festorum et declaratio Cardinalis Legati tantum agunt de festo patroni infra hebdomadam occurrente, et idcirco in dominicam transferendo; adeoque cum festum jam in dominica seu die de præcepto occurrat, ejus solemnitas non transferenda, sed una cum solemnitate occurrente, licet absque missa, recolenda videtur, sicut ante reductionem festorum in horum dierum occurrentia nulla patroni solemnitatis fiebat translatio, sed feriatio his diebus annexa manebat, et solum transferebatur officium.

R. 3. Si festivitas occurrat infra hebdomadam, solemnitas transferenda est in dominicam proxime sequentem, licet sit dominica 2 cl. aut in ea festum duplex 2 cl. occurrat, missam de solemnitate translata celebrando cum *Gloria* et *Credo*, et in colore solemnitati conveniente, excepta forte dominica quarta adventus, dum in eadem occurrit vigilia nativitatis Domini, de qua idem dicendum est ac de dominicis passionis, in albis, et ss. Trinitatis, ut mox dicetur.

R. 4. Si dominica proxime subsequens, in quam solemnitas patroni transferenda est, sit 1 cl., quales sunt prima adventus, prima quadragesimæ, passionis, palmarum, paschæ, in albis, pentecostes et ss. Trinitatis; tunc: 1° si sit dominica prima adventus aut quadragesimæ, vel solemnitas in præfatas dominicas transferri potest, non quidem in iisdem celebrando missam votivam de patrono, sed orationi principali solemniss missæ dominicæ addendo orationem patroni sub unica conclusione, et in reliquis missam dominicæ celebrando, ut alias, in colore violaceo et cum omnibus orationibus solitis sub distincta conclusione in dominica prima quadragesimæ, ut dictum est tom. 1, n. 29, in domi-

nica autem prima adventus cum specialibus quidem commemorationibus sed sine orationibus communibus, quæ in dominicis infra octavam non dicuntur: vel solemnitas patroni ad libitum in dominicam secundam adventus aut quadragesimæ transferri potest (1). 2º Si sit dominica palmarum, paschæ aut pentecostes, solemnitas semper ulterius est transferenda (2). 3º Si sit dominica passionis, in albis aut ss. Trinitatis, triplex diversa responsio dari potest: 1º solemnitate patroni ulterius esse transferendam, tum quia solemnitas non est magis privilegiata quam ipsa festivitas, quæ in casu transferri debet, tum ob dec. S. R. C. 27 Mart. 1779 (3) quo missa votiva solemnitas in dominica 1 cl. prohibetur; 2º solemnitate in his dominicis esse celebrandam, missam votivam cantando ut alias, quia hæ dominicæ in rubricis generalibus missalis tit. VI non excipiuntur, et solemnitati translatae non est negandum privilegium, quod festo competit in propria sua die; decretum autem 27 Mart. 1779, hic non esse applicandum, quia tunc etiam numquam missam solemnitas in festis dup. 1 cl. cantare liceret, quod tamen aliquando permittitur, et fieri debet, ut patebit ex sequentibus: 3º solemnitate fieri posse ut in dominica prima adventus et quadragesimæ, scilicet orationem patroni uniendo orationi principali missæ sub unica conclusione, quia hæ dominicæ sanctorum commemorationem admittunt; vel solemnitate ad libitum posse transferri. Quænam ex his responsionibus præferenda sit, aliorum iudicio remitto; omnes tamen fundatæ sunt, et ubi casus occurrit, tam una quam altera admitti posse videtur.

R. 5. Si in Dominica proxime subsequente festum duplex 1 cl. occurrat, tunc: 1º si sit ex duplicibus exceptis in rubricis generalibus Missalis tit. VI, scilicet nativitas Domini vel epiphania, solemnitas ulterius est transferenda. 2º Si festum solemnitas translatae sit dignius, ejus quoque solemnitas

(1) S. R. C. 12 Sept. 1840, n. 4763-4910, dub. 4.

(2) Idem dec. cit.

(3) N. 4244-4393, 20.

in eadem dominica, cantando missam votivam, est celebranda (1). Sic locum habet solemnitas epiphaniæ in dominica, in qua titulus vel patronus occurrit, item solemnitas ss. Corporis Christi in festo nativitatis s. Joannis Baptistæ. Et contra si festum occurrens sit dignius, missa votiva solemnitas in eadem celebrari nequit. Ita solemnitas patroni transferri non potest in festum nativitatis s. Joannis Baptistæ, neque s. Martini, ubi est patronus, in dedicationem ecclesiæ, sed ulterius est transferenda (2). Excipienda tamen videtur solemnitas ss. apostolorum Petri et Pauli quæ videtur celebranda in festo visitationis B. M. V. ubi hæc est titularis (3). 3º Si festum occurrens sit ejusdem dignitatis, solemnitas patroni in eadem dominicam transferri potest, non quidem in eadem missam votivam de patrono celebrando, sed in missa solemnitate festi occurrentis orationi principali addendo orationem de patrono sub unica et prima conclusione, et deinde sub distincta conclusione faciendo commemorationes dominicæ et aliorum, si quæ faciendæ sint; vel solemnitas patroni ad libitum transferri potest (4). Ubi commemoratio s. Pauli est titularis, et in dominicam incidit; solemnitas ss. apostolorum Petri et Pauli in eadem dominicam est transferenda, cantando missam votivam ut in festo ss. apostolorum Petri et Pauli (5).

R. 6. Si duæ solemnitates translatae in unam eandemque dominicam incidant; solemnitas celebranda est de digniori, et altera in sequentem dominicam transferenda, ne duplex solemnitas eadem die fiat (6). Ita præferenda est solemnitas nativitatis s. Joannis Baptistæ ubi est patronus, solemnitate ss. apostolorum Petri et Pauli, item solemnitas ss. Petri et Pauli solemnitate alterius patroni.

(1) S. R. C. 23 Maji 1835, n. 4597-4746, 14, q. 10

(2) Dec. cit. et 16 Ap. 1853, n. 5183, 29.

(3) S. R. C. 7 Dec. 1844, n. 4839-4985, dub. III, q. 3.

(4) Dec. cit. 7 Dec. 1844, dub. III, q. 1 et 2.

(5) S. R. C. 22 Maji 1841, n. 4773-4920, 2.

(6) S. R. C. 23 Maji 1835, n. 4597-4746, 14, q. 9; 7 Dec. 1844, n. 4839-4985, dub. III, q. 4; 23 Maji 1846, n. 4903-5049, 3.

298. R. 7. Prædicta intelligenda sunt, seposito indulto speciali : nam : 1° in ecclesia metropolitana Mechliniensi, occurrentibus solemnitatibus ss. apostolorum Petri et Pauli et s. Rumoldi patroni, celebratur missa sollemnis de s. Rumoldo cum commemoratione solemnitate ss. apostolorum Petri et Pauli sub unica conclusione, quin altera missa sollemnis de apostolis cantetur.

2° In aliis ecclesiis civitatis Mechl. in prædicto casu cantatur missa sollemnis de ss. Apostolis cum commemoratione s. Rumoldi sub unica conclusione.

3^a Si contingat ipsum festum s. Rumoldi occurrere in dominica, et proinde coincidere cum solemnitate ss. apostolorum Petri et Pauli; tunc missa sollemnis tam in ecclesia metropolitana, quam in aliis ecclesiis civitatis Mechliniensis cantatur de festo s. Rumoldi, addita commemoratione solemnitate ss. Apostolorum sub unica conclusione, et sub distincta conclusione fit commemoratio octavæ s. Joannis Baptistæ ac dominicæ occurrentis, de qua in fine missæ dicitur evangelium.

Circa quæ S. R. C. rescripsit : « Praxim servari posse in » omnibus introductam » (1).

4° Si festum s. Rumoldi in dominica occurrat, et proinde cum solemnitate ss. Petri et Pauli coincidat; tunc per totam diœcesim Mechliniensem, in qua s. Rumoldus nunc colitur ut patronus principalis, missa sollemnis cantatur de festo s. Rumoldi, addita ut supra commemoratione ss. Apostolorum sub unica conclusione, et sub distincta conclusione faciendo commemorationem octavæ s. Joannis Baptistæ ac dominicæ occurrentis, de qua in fine missæ dicitur evangelium : sic tamen ut occurrente festo s. Rumoldi infra hebdomadam, non habeat solemnitatem in dominica subsequente, quia festum s. Rumoldi per totam diœcesim numquam fuit de præcepto in populo (2).

299. In quibus ecclesiis translatio præfatarum solemnitatium faciendâ est, seu missa votiva cantanda est?

(1) 1 Sept. 1838, n. 4693-4839, 1.

(2) S. R. C. 12 Sept. 1840, n. 4763-4910, dub. V.

R. 1° In ecclesiis cathedralibus, collegiatis et parochialibus.

2° In oratoriis publicis, dummodo ibidem missa de more in festis cantetur (1).

3° Verosimiliter in ecclesiis regularium (2) et monialium, quia licet hæc ecclesiæ tempore indulti pro reductione festorum non existerent; depositio tamen translationis solemnitate in dominicam omnes ecclesias comprehendit tam existentes quam futuras, sicut abrogatio festorum spectat ad omnes tam regulares quam sæculares : item ecclesiæ regularium non obscure comprehenduntur sub clausula declarationis Cardinalis Legati 21 Junii 1804 : « minime ommissa in cathedralibus » *aliisve ecclesiis*, in quibus officium publice agatur... altera » missa conventuali de festo occurrente. » Præterea maxime dedecet in ecclesiis regularium solemnitatem non peragere, quæ in illo loco sollemnissime celebratur. Attamen S. R. C. declaravit quoad ecclesias regularium et monialium « ab una » quaque ecclesia suam servandam esse consuetudinem » (3).

4° In ecclesiis, quorum locorum patroni deinde legitime eliguntur, quia dispositio translationis solemnitate in dominicam generalis est, et proinde comprehendit non tantum patronos, qui ante indultum colebantur, sed etiam illos, qui deinde legitime constituuntur, prout S. R. C. (4) pro regno utriusque Siciliæ declaravit.

300. Quomodo missa votiva celebranda est?

R. 1° Cantanda est (5); 2° celebranda est ut in die festo cum *Gloria, Credo*, in colore festo conveniente; 3° unica tantum dicitur oratio, et in fine evangelium s. Joannis, ubi alia missa conventualis celebratur, quæ si non fiat, tunc commemoratio duplicis occurrentis et dominicæ sub distincta conclusione est faciendâ, ut dictum est tom. I, n. 45, et in

(1) S. R. C. 22 Jul. 1848, n. 4976-5137, 4.

(2) S. R. C. 4 Januarii 1877 in Actis s. Sedis vol. XI, fol. 207.

(3) Dec. cit. 22 Jul. 1848, ad 5.

(4) 18 Oct. 1818, n. 4403-4553, 1.

(5) Declaratio Cardinalis Legati 21 Junii 1804, n. 3, et dec. S. R. C. 23 Maji 1846, n. 4903-5049, 2, et 22 Jul. 1848, n. 4976-5137, 4.

fine dicitur evangelium dominicæ (1); 4° in solemnitate Corporis Christi sequentia dicitur uti in festo et per totam octavam. Si ipsum festum in dominica occurrat et celebretur, missa sollemnis celebranda est ut omnes aliæ, cum commemoratione dominicæ ejusque evangelio in fine, nisi dominica vacet.

Not. 1. Obligationem cantandi duas missas afficere ecclesias cathedrales et collegiatas, non vero parochiales, licet adsit sufficiens numerus ecclesiasticorum (2).

Not. 2. Excepta sola missa sollemni votiva, totum officium recitandum et missas celebrandas esse de officio occurrente, et in colore, quem officium diei exigit, atque servato ritu duplici vel semiduplici, prout in directorio pro officio diei præscribitur; officium tamen, v. g. vespervas, cantari posse sollemniter seu cum pompa exteriori ratione sollemnitatis translatae (3).

301. Not. 3. Quamvis indultum pro reductione festorum sollemnitates quatuor præfatorum festorum in dominicam transferat, et fideles a præcepto audiendi missam vacandique ab operibus servilibus in propriis diebus absolvat; illud tamen nihil aliud circa officium festivitatis in propriis diebus statuere. Imo S. R. C. (4) declaravit, quod in propriis illorum translatorum festorum diebus « sollemnitates celebrari debeant, missa major ac vespervæ, sicut in dominicis et festis » in omnibus paræciis, juxta rubricarum leges. Atque ita « servari Sanctitas Sua mandavit omnibus in locis et diocesisibus, queis indultum anni 1804 super reductione festorum » per Emum Dom. Card. Caprara, Legatum a Latere extenditur » (5). Pariter S. R. C. (6) rescripsit ac servari mandavit « in festis, quorum sollemnitas differtur in dominicam, » officium publicum tam matutinum quam vespertinum pera-

(1) S. R. C. 26 Nov. 1886. In Namurcen.

(2) Dec. cit. 22 Jul. 1848, 2.

(3) S. R. C. 23 Maji 1835, n. 4597-4746, 14, q. 4.

(4) 12 Nov. 1831, n. 4522-4671, 2.

(5) Die 26 recensiti mensis et anni.

(6) 23 Maji 1835, n. 4597-4746, 14, q. 5.

« gendum esse sicut ante reductionem » festorum. Ita Emus Dom. Engelbertus Cardinalis Archiepiscopus Mechlinskiensis (1) decrevit et districte præcepit, ut in festis abrogatis, et etiam translatis, missa sollemnis et laudes vespertinæ cantentur, concio habeatur, missa pro populo applicetur, et reliqua fiant, prout in dominicis vel festis servatis.

DE TABELLIS OCCURRENTIÆ ET CONCURRENTIÆ IN BREVIARIO POSITIS.

302. Quum rubricæ occurrentiæ seu commemorationis et translationis, atque concurrentiæ in vespervis longiores et difficiliore sint; ad majorem facilitatem duæ tabellæ ex rubricis generalibus excerptæ in breviario ponuntur, in quarum priori, si plura officia eadem die occurrant, mox videri potest, de quo celebrandum sit officium, et quod transferendum, de quo nihil fieri debeat, et de quo tantum commemoratio; in altera autem, de quo vespervæ integræ, vel a capitulo fieri debeant, de quo nihil, vel tantum commemoratio.

Pro usu utriusque tabellæ notari possunt sequentia : 1° festa et officia notata in linea recta et obliqua sunt festa et officia, quæ cum se invicem occurrere et concurrere possunt : datis ergo duobus officiis, quæ eadem die occurrunt, vel concurrunt in vespervis, quærantur primum illa officia in linea recta et obliqua, et deinde numerus positus in illo quadrangulo, qui utriusque officio correspondet; tum legatur regula, ad dictum numerum descripta, quæ ponitur ad latum tabellæ, et ex ea clare videbitur, quid sit agendum. 2° Bene notandum est, quod in tabella occurrentiæ perinde sit, quodnam officium in superiori linea recta, et quodnam in inferiori obliqua quærat; in tabella vero concurrentiæ officium diei

(1) In congreg. archip. 1839.

præcedentis semper quærendum sit in linea recta superiori et illud diei subsequenti in obliqua inferiori. 3° Quod dicitur in tabella concurrentiæ de primo, intelligitur de officio in linea recta superiori notato; et quod dicitur de secundo, intelligitur de officio in linea obliqua notato. 4° In aliquibus quadrangulis non apponitur numerus, sed O, vel quia nullus occursus aut concursus esse potest, vel quia in propriis locis breviarii notatur, quid sit agendum, vel quia casus ex rubricis generalibus est determinandus, ut in concursu patroni seu tituli cum duplici 1 cl. 5° Hæ tabellæ non ita universales sunt, ut omnes casus comprehendant: quapropter bene notandæ sunt exceptiones, quæ utrique tabellæ subjiciuntur, pro quibus ipsæ tabellæ usui esse nequeunt.

Titulus XI.

DE CONCURRENTIA OFFICII.

Rub. *Concurrentia Officii attendenda est semper in secundis Vesperis, quomodo sit ordinandum Officium cum sequenti die. Itaque cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere; intelligitur de præcedenti in secundis Vesperis cum sequenti in primis Vesperis.*

2. *Duplici ergo in secundis Vesperis concurrente cum alio sequenti Duplici in primis, si utraque sint ejusdem solemnitatis, regulariter a Capitulo fit de sequenti cum commemoratione præcedentis, nisi aliter in propriis locis annotetur. Si vero non sint ejusdem solemnitatis, servetur differentia in Rubrica de Commemorationibus, et Translatione Festorum assignata: ut scilicet Festa majora habeant primas et secundas Vesperas integras, cum commemoratione minorum, quando de eis fieri debet. Si autem post aliquod Festum ex iis, quæ in*

secundo ordine posita sunt in Rubrica de Commemorationibus, sequatur immediate aliud ex solemnibus majoribus, Vesperæ erunt de sequenti cum commemoratione præcedentis. Inter Festa æqualis solemnitatis servetur hic ordo, ut Festa Domini præferantur omnibus aliis, et habeant utrasque Vesperas integras; sicuti Festa beatæ Mariæ, Festis Sanctorum: item Festa Angelorum, sancti Joseph sponsi beatæ Mariæ Virginis, et Apostolorum, cæteris aliis; et Festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Calendario descriptis.

3. *Duplici vero concurrente cum Festo Semiduplici, cum Dominica, cum die infra Octavam, cum Festo Simplici, et cum Officio beatæ Mariæ in Sabbato, omnia in secundis Vesperis de Duplici cum commemoratione illorum; nisi illud Duplex fuerit de iis, quæ excipiuntur in Rubrica de Commemorationibus, in quibus aliquæ commemorationes omittuntur. Duplici etiam, et quocumque Officio novem Lectionum concurrente cum Feria vel potius sequente Feria, omnia de Duplici, et nihil de Feria sequenti. Sed si Festum celebretur in Adventu et Quadragesima, fit semper commemoratio de Feria, ut infra dicitur. Idem dicendum de Festis Simplicibus venientibus cum sequenti Festo novem Lectionum, de quibus etiam commemoratio fit, non ratione concursus, sed quia eodem die occurrunt, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.*

4. *Semiduplici Festo, Dominica et die infra Octavam concurrentibus cum sequenti Duplici, omnia de Duplici cum commemoratione illorum, nisi Duplex fuerit ex numero majorum, quæ supra in Rubrica de Commemorationibus numerata sunt, in quibus nulla fit commemoratio præcedentis. Semiduplici Festo concurrente cum sequenti alio semiduplici, cum Dominica, vel cum die infra Octavam, a Capitulo fit de sequenti, et commemoratio præcedentis, nisi aliter signetur. Semiduplici autem concurrente cum sequenti Festo Simplici, vel cum Officio*